

लिङ्गम् लयं गच्छतीति लिङ्गं हेतुमत्त्वेन चास्य लिङ्ग-
त्वमिति भावः” तन्मौ० परिकल्पिता इत्यस्य अनुमिता
इत्यर्थः तत्प्रयोगश्च परलोके कर्मफलभोगः स्वप्नदेह-
विनाऽनुपपन्नः भोगत्वात् स्थूलस्वदेहारब्धप्रप्रादिजनि-
तस्य शशस्य स्वदेहेनैव भोगवत् यदात् स्वदेहारब्ध कर्म-
फलं तत्तत् स्वदेहेनैव भोग्यं नेतरेण अन्यथा कृतहान्य-
कृताभ्यागमप्रसङ्ग इत्यादि तर्कचालानुसन्वातव्यः ।

“किन्तु देहमयोनिजम्” भाषा० “देहात्मप्रत्ययो यद्वत्
प्रमाणत्वेन कल्पितः” शा०भा०कारिका “देहिनाऽस्मिन्
यथा देहे कौमारं यौवनं जरा । तथा देहान्तरप्राप्तिः”
गीता । उत्पत्तिस्थानभेदेवः देहश्चतुर्विधः “देहश्चतुर्विधो ज्ञेयो
जन्तोर्त्युत्तिभेदतः । अङ्गजः स्वेदजोऽण्डोत्पत्त्युत्पत्त्यु-
जरायजः” राघवभट्टधृतवाक्यम् । ज्योतिषोक्ते २ लक्षणे
च “देहाधीशः स्वदेहे बुधगुरुकविभिः संयुतो वी-
क्षितो यः” जातका० दिह-भावे घञ् । श्लेषने पु०

देहकर्तृ त्रि० देहं करोति क-टच् । १ देहकारके पृथिव्या-
दिभूते २ ईश्वरे ३ स्वर्ग्ये च पु० कर्मसाक्षित्वात्तयोक्तयात्वम्
“देहकर्ता प्रणान्तात्मा विश्वात्मा विश्वतोमुखः” भा०व०
१४० । स्वर्गनामोक्तौ ।

देहकृत् त्रि० देहं करोति क-किप् । १ देहकारके पृथि-
व्यादिभूते । २ परमेश्वरे पु० “स एष भगवान् देवः” इत्यु-
पक्रमे “देहकृत् देहकृत् देही” भा०चतु० १६४० ईश-
स्तुतिः । ((पाखा) शब्दच० ।

देहकोप पु० देहस्य कोप इव । देहावरके खगानां पक्षे
देहक्षय पु० देहस्य क्षयो यस्मात् । १ रोगे शब्दच० । इत० ।
२ देहस्य नाशे च ।

देहज पु० देहात् जायते जन-ङ । १ तनुजे पुत्रे “द्वैपायना-
दनयो महित्वे तस्य देहजः” । २ पुत्रां स्त्री । ३ देह-
जातमात्रे त्रि० “अहितो देहजो व्याधिर्हितमारग्यमौष-
धम्” अङ्गट्टः ।

देहद पु० देहं दायति शोधयति देहं देहपटिं ददाति
रसायनेन वा दै-शोधने दा-दाने वा क । १ पारदे-
राजनि० । २ देहदातरि त्रि० ।

देहधारक न० देहं धारयति धारि-खुल् । १ अस्थि देह-
धारिणि शरीरिमात्रे त्रि० । णिनि । देहधारिन् त-
त्पार्थे त्रिषां ङीप् । “संस्थिता परमा माया देहिनां
देहधारिणी” तित० स्क०प्रभा०ख० ।

देहधि पु० देहोधीयतेऽत धा-आधारे कि । देहाधारे

खगानां देहावरके पक्षे (पाखा) शब्दचन्द्रिकाकोपः ।

देहधृज् पु० धृज-गतौ किन् । प्राणवायौ “वायुर्यो वक्त्र-
सञ्चारी स प्राणो नाम देहधृक्” सुशु० । २ देहधारक
मात्रे मनुष्यादौ त्रि० ।

देहभुग् त्रि० देहे भुङ्क्ते कर्मफलानि भुज-किन् । १ दे-
हाभिमानिनि जीवे । देहं भुङ्क्ते भोजयति कर्मसाक्षि-
त्वात् भुज-अन्तर्भूतणप्रथे किन् । २ स्वर्ग्ये पु० “देह-
भुग् देहिनां गतिः” भा०चतु० १६४० स्वर्गनामोक्तौ ।

देहभृत् पु० देहं विभर्ति स्वकर्मानुसारेण भृ-किप् ।
स्वस्वकर्मानुसारेण देहाधिष्ठातरि कर्मात्मनि १ जीवे ।
“कर्मात्मा त्वपरो योऽसौ बन्धमोक्षैः संवृज्यते” सा०प्र०
भा०धृतवाक्ये तस्य कर्मयोगेन देहसम्बन्धरूपस्य बन्धस्यो-
क्तेस्तथात्वम् । “धिगमां देहभृतामसारताम्” रघुः ।

“मनुष्योऽहं ब्राह्मणोऽहं गृहस्थोऽहमिच्छाद्याभि-
मानेनाबाधितेन देहं कर्माधिकारहेतुं वर्णाश्रमा-
दिरूपं कर्तृत्वभोक्तृत्वाद्याश्रयं स्थूलसूक्ष्मशरीरे-
न्द्रियसङ्घातं विभर्ति अनाद्याविद्यावासनावशात्
व्यवचारयोग्यत्वेन, कल्पितमसत्यमपि सत्यतया
स्वभिन्नमपि स्वाभिन्नतया पश्यन् धारयति पोषयति
वेति देहभृत् । २ अवकज्ञानशून्ये अविद्यायति कर्तृ-
त्वाभिमानिनि । स च त्रिविधः । रागादिदोषप्राव-
ल्यात् कास्यनिषिद्धादियद्येककर्मानुष्ठायी भोक्षशास्त्रा-
नधिकार्येकः १ । अपरस्तु यः प्राकृतः सुकृतवशात्
किञ्चित् प्रवीणरागादिदोषः सर्वाणि कर्माणि त्यक्तु-
मशक्नुवन् निषिद्धानि कास्यानि च परित्यज्य नित्यानि
नैमित्तिकानि च कर्माणि फलाभिसन्धित्यागेन सत्त्व-
गुणधर्मनुतिष्ठन् गौणसद्ग्रासी भोक्षशास्त्राधिकारी
द्वितीयः २ । ततो नित्यनैमित्तिककर्मानुष्ठानेनान्तःकरण
शुद्धा समुपजातविविदप्रः अश्रणादिना वेदनं भोक्ष
साधनं सम्मिपादयिषुः सर्वाणि कर्माणि विधितः परि-
त्यज्य ब्रह्मनिष्ठं गुरुमुपसर्पति विविदिषाधन्यासि-
समाख्यसूतीयः ३ ।

देहम्भर त्रि० देहं विभर्ति भृ-वा० खच् सम् च । देहपो-
षके “जनेषु देहम्भरवार्तिकेषु” भाग० ५।५।४

देहयात्रा स्त्री देहस्य लोकान्तरे यात्रा, देहश्चार्थं यात्रा
उद्यमादि वा । १ यमपुर्यादिगमने मरणे २ देहश्चार्थं
भोजनौदौ च मेदि० “अयं देहयात्रामात्रार्थमिच्छानि-
ष्कारेच्छाप्रापितानि सुखदुःखलक्षणान्यारब्धफलान्य-